

Громадсько-політична газета
Володарськ-Волинського району

ПРАПОР

СЕРЕДА,
9 червня
1999 року

№43 (8315)

Ціна передплати

ЗГІДНО РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ

Складна ситуація з розрахунками за спожиту електроенергію обумовила прийняття Президентом України розпорядження «Про спеціальну службу комісії з перевірки функціонування енергоришку, правильності розрахунків за електроенергію та надходження і використання бюджетних коштів». Стосовно наших споживачів електроенергії, виконання даного розпорядження контролюється прокуратурою району.

А їх нараховується

немає — 11882 побутових та 178 підприємств різних форм власності. На жаль, частина з них порушує правила користування електроенергією. За такі дії законодавством передбачено як адміністративне стягнення, так і розгляд справи в суді у цивільному судочинстві.

За минулий рік контролерами району електричних мереж складено 139 актів за порушення правил користування електроенергією, а конкретніше — за її крадіжку. Сума накладених штрафів склала 13055

грн.

Законодавство передбачає відповідальність споживачів електроенергії за порушення правил охорони електромереж понад 1000 вольт і до 1000 вольт. Якщо побутовим споживачем завдано електромережі істотної шкоди на суму 81 грн., він притягується до кримінальної відповідальності. За поточний рік уже порушено 4 таких кримінальних справ, дві з яких розглянуті в суді. Подано також до райсуду 23 позови про стягнення з винуватців заподіяної шкоди.

Щодо підприємств, то найбільша заборгованість на рахунку колективних сільськогосподарських підприємств — 250 тис. грн. і 65 тис. Лезниківського кар'єру.

Мають місце факти марнотратства у використанні електроенергії на підприємствах району.

Тому контроль за використанням електроенергії буде здійснюватися і подальші відповідними службами згідно діючого законодавства.

Микола НАЛАПКО,
прокурор району

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ «ПРАПОРА»

Дорогі друзі районки! Триває передплата на друге півріччя 1999 року.

Якщо ви хочете отримувати «Прапор» з 1 липня, не забудьте оформити передплату до 15 червня.

Незважаючи на подорожчання газетного паперу і друку, вартість передплати «Прапора» залишається незмінною:

- на півроку — 6 гривень.
- на три місяці — 3 гривні
- на один місяць — 1 гривня.

Передплату на «Прапор» приймають всі поштові відділення зв'язку та листнощі.

У ЦЕНТРИ УВАГИ ПРЕЗИДЕНТА — ПРОБЛЕМИ ЧОРНОБИЛЬЦІВ

В Україні майже 3,5 млн. громадян, які потерпіли від чорнобильської катастрофи.

Всі вони потребують реальної підтримки й допомоги. Ці питання постійно знаходяться у полі зору глави держави. Під час зустрічі з міністром з надзвичайних ситуацій Василем Дурдинцем Леонід Кучма наголосив, що має бути зроблено все належне, аби захистити постраждалих від найбільшої техногенної катастрофи ХХ-го століття і якомога менше її наслідків перекласти на майбутні покоління. Виконуючи Закон України «Про статус і соціальний за-

хист громадян, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи» та відповідні укази й розпорядження Президента України, за 5 місяців поточного року на соціальні та інші потреби чорнобильців із Держбюджету виділено понад 562 млн. грн. Це становить 32 відсотки від річних асигнувань.

Нинішнього року на соціальний захист спрямовано 451 млн. грн., у тому числі на пільги і компенсації потерпілим — майже 309 млн. грн., що значно більше, ніж за відповідний період минулого року. Враховуючи обмеженість коштів, в першу чергу гроші йдуть на пільги дітям, ліку-

вання потерпілих та придбання ліків, виплату пенсій, компенсації за втрату здоров'я, оплати вартості продуктів харчування особам, віднесеним до 1-ї та 2-ї категорій тощо. Тому одне з головних завдань, що стоїть перед виконавчою владою, — раціонально використати наявні кошти.

На пенсійне забезпечення з початку року спрямовано 82,9 млн. грн. За останні дев'ять років із зони безумовного (обов'язкового) відселення в спеціально побудовані житлові будинки переселено 14228 родичів та надано житла 12838 сім'ям інвалідів.

У ЧЕРВОНОГРАНІТНЯНСЬКІЙ ШКОЛІ

Прозвучав останній дзвінок і в Червоногранітнянській школі. По кількості учнів (109) і комплектиності класів вона вважається для даних часів нормальною сільською неповноосередньою школою.

В цей день були підведені попередні підсумки роботи педагогічного колективу за минулий рік напруженої роботи. Про позитивні результати свідчать такі дані.

В 7 класі звільнено від екзаменів з української мови Олену Левич, Олену Кошик, Ірину Трохименко, Наталію Яковенко, які закінчили навчальний рік з

даного предмета на відмінно. У 8 класі на таких умовах не складатимуть екзамен з геометрії Ірина Поліщук, Анатолій Кирилович.

На відмінно закінчили навчальний рік Аліна Ярош (II клас), Олена Калюченко (III клас), Олена Левич (VII клас), Ірина Поліщук, Анатолій Кирилович (VIII клас), Леся Бондар, Аліна Кмоско (IX клас).

В даний час їм підготовка школи до нового навчального року.

Олена КИРИЛОВИЧ,
заступник директора школи.
Учні 9 класу на пришкольній ділянці.
Фото Володимира Скороходова.

ЗУСТРІЧІ З ВИБОРЦЯМИ

П. М. Симоненко — претендент на кандидатуру у Президенти України, лідер Комуністичної партії України 2 червня зустрівся з жителями Володарська-Волинського.

В районний Будинок культури прибули ті, хто зацікавлений в подальшій долі України після президентських виборів, які відбудуться 31 жовтня цього року.

Відкривши зустріч, директор Володарськ-

Волинського льнозаводу, перший секретар райкому Компартії України В. С. Простигиня надав слово П. М. Симоненку.

Петро Миколайович, подякувавши володарчанам за підтримку Комуністичної партії на виборах депутатів-комуністів у парламент країни, розкрив своє бачення сьогоднішнього у зв'язку з виборами Президента України. Зокрема, він висловив точку зору партії стосовно складної соціально-еко-

номічної ситуації в країні, розклади політичних сил напередодні президентських виборів.

Завдяки Петру Миколайовичу відповіли на численні запитання виборців, які стосувалися багатогранного життя нашого суспільства.

Цього ж дня П. М. Симоненко зустрівся з мешканцями Нової Бороваї і Іршанська.

Кореспондент
«Прапора».

НЕОБХІДНО 140 МЛН. ГРИВЕНЬ

Для підготовки виборчої кампанії і проведення виборів Президента України, за відрахунками Центральної виборчої комісії, необхідно 140 млн. грн. замість 75 млн. грн., зак-

ладених у держбюджеті. М. РЯБЕЦЬ зазначив, що ЦВК не раз зверталася до Леоніда КУЧМИ з проханням віднайти можливість збільшити суму витрат на проведення і підготовку

президентських виборів. За словами голови ЦВК, пропозицію комісії підтримали всі керівники держави і зареш Кабінет готовий внести його на розгляд Верховної Ради.

УРЯД СПРОСТИВ ПРИКОРДОННИЙ РЕЖИМ

Відповідно до постанови, іноземці та особи без громадянства можуть виїжджати, перебувати та пересуватися в межах прикордонної смуги і контролювано прикордонного району на підставі документів, що посвідчують особу та підтверджують необхідність перебування у прикордонному районі. Для сільськогосподарських робіт, будівництва, рубки лісу,

а також водокористування у прикордонній смузі відтепер досить узгодження з відповідними підрозділами Прикордонних військ. Підрозділи прикордонних військ треба повідомити не лише про синення, утилізацію, а й про передачу самохідних суден та інших плаваючих засобів. Окрім військових кораблів, суден забезпечення ВМС України, прикордонному обліку не підлягають також кораблі ЧФ РФ.

ДЕ БЕЗКОНТРОЛЬНІСТЬ, ТАМ РОЗБАЗАРЮВАННЯ

Під'їжджаючи до селища Іршанськ, як то в душі приємно, що на одинадцять кілометрів одинадцять поворотів, а навкруги сосни, берези, які так і хочуть вирости вище білих будинків, серед яких сміх дітей переливається зі співом птахів. Очі радіють, люди також, адже і робота є, і заробітну плату отримують своєчасно. Який базар, яка кількість торговельних точок — все для жителів селища.

Нижче ж мовля піді про наслідки ревізії фінансово-господарської діяльності Іршанського державного комунального підприємства, проведеної Контрольно-ревізійним районним відділом.

За період свого самостійного господарювання з 1.07.96 р. по даний час (1.03.99 р.) підприємство є збитковим. Загальна сума збитків становить 702,6 тис. грн. Звідки вони взялися?

В Іршанському державному комунальному підприємстві діє теплиця, в якій вирощуються квіти. Все це дуже добре. Але якщо ще хтось з керівників підрозділів організував облік вирощених та реалізованих квітів, адже на їх вирощування затрачено теплоенергії на суму 7,9 тис. грн. В касу ж підприємства кошти від їх реалізації не надходять.

Директор підприємства, турбуючись про ви-

плату заробітної плати працівникам, яка становить 63 тис. грн., бере кредит в сумі 10 тис. грн. під 75% річних.

Не на належному рівні візся бухгалтерський облік колишнім головним бухгалтером підприємства А. Я. Касьяном. На даний час відсутні документи до списання матеріалів. А це майстрам найкращі умови для зловживань. Тому сьогодні вони не можуть прозвугуватись, куди ділась велика кількість матеріалів, отриманих зі складу. Це стосується сотні кілограмів фарби, бітуму, цементу, які списувались на ремонт житлових будинків. Обстеження під'їзду показало, що фарбування стін та стелі давно не проводилося, вікна та двері не ремонтувались. Дахи будинків протікають, про що свідчать заявки в диспетчерській службі.

Підприємство утримує ідаліше для надання населенню ритуальних послуг — проведення весіль, пошук та інших заходів. За всіма даними вона повинна припинити прибутки підприємству, так як, наприклад, вартість одного дня весілля становить 234 грн. Але прибутку від цього нема. Вияснити причину такого стану до кінця не вдалося, так як кухар-завідуюча А. І. Пилипончук, уповноважена директором підприємства виконувати обов'язки касира, знищила всі документи — заявки, книгу реєст-

рації весіль та ін., мотивуючи тим, що рік 1998 вже минув і вони нікому не потрібні. Директор же підприємства С. П. Кисельов пояснив відсутність прабутку тим, що він більшість бажаним надавав послуги безкоштовно. Але підприємство державне, а не приватне, і підхід до його діяльності повинен бути державним.

В листопаді 1997 року виконком Іршанської селищної ради списав основних засобів на суму 261,3 тис. грн. Серед списаних об'єктів рахується склад мазута, де і сьогодні зберігається його сотні тонн — державний резерв. Мазут є, а сковище списане.

До таких об'єктів потрапила і лазня. Але на її ремонт списуються матеріали.

Не забули списати і бойлерну по вул. Королюва, яка будувалась з метою підгріву і подачі гарячої води для жителів селища. Приміщення було укомплектоване насосами та іншим обладнанням. Вартість лише тільки одного приміщення сьогодні становить 140 тис. грн. Основний мотив списання — захист підприємства від зайвих затрат по амортизації. Але амортизація на основні засоби, які не задіяні у виробничому процесі, не зараховується.

А от гараж є власністю підприємства, проте по документах піді не рахувався. Зі слів директора С.

П. Кисельова він побудований господарським способом, тому піді не рахується.

Мають місце порушення і зловживання з боку головного інженера В. Б. Чорного при ремонті техніки, закупівлі запасних частин тощо.

Так, наприклад, 16 січня 1998 року ІДКП закупило у В. П. Назаренка, що проживає у с. Нова Борова по вул. Іршанській, 7, запасні частини на суму 0,3 тис. грн. Проведеною зустрічною перевіркою встановлено, що будинок за вказаною адресою не існує з 80-х років.

Або закуплено швейну машинку, яка фондом Державного майна України була оцінена в 34 грн. і реалізована приватній особі, яка згодом цю машинку продас підприємству за 550 грн.

Оце так керівництво Державного підприємства береже копітку.

На ремонт котельні списано матеріалів на суму 3,5 тис. грн. Проте при контрольних обмірах мало що можна було виявити.

Сьогодні ніхто не ставить крапку на цих неясних запитах. Акт ревізії переданий для вивчення в слідчі органи, які допоможуть розібратися в даній ситуації.

Володимир ПАВИЦЬКИЙ,
головний контролер-ревізор КРВ в районі

СОЦІАЛЬНА ГРАНЬ

ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ — ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ МЕДПРАЦІВНИКІВ

Незабаром медичні працівники будуть відзначати своє професійне свято. До цього дня підводяться традиційні підсумки роботи, здійснюється аналіз стану медичної служби.

На сьогоднішній день ситуація в системі охорони здоров'я, що склалась, особливо нашого району, дуже складна. Невтішний стан проживання та праці самих медичних працівників. Проте шми робиться все для виконання своїх функціональних обов'язків по покращенню стану здоров'я населення.

В районі останнім часом багато робиться по реформуванню медичної служби, аби наблизити до людей медичну допомогу, зробити її сучасною і ефективною. Зрозуміло, що населенню району житиється нелегко. Влада всіх рівнів повинна усвідомлювати, що здоров'я людини належить до найбільш цінностей і її слід визнавати охорону здоров'я пріоритетним напрямком своєї діяльності, робити все можливе, аби підняти медицину на належний рівень. Минувлі роки стали роками реформування медицини в цілому по Україні. Реформування медичної галузі, як і взагалі, ставить собі за мету збереження вартості медичних послуг для держави, а головне — підвищення їх якості для людей. А цього можна досягти насамперед за умови пріоритетного розвитку первинної медико-санітарної допомоги, забезпечивши її інвестиційний розвиток. Скажімо, 80% населення починають і закінчують лікування в амбулаторно-поліклінічних закладах.

Про роботу швидкої допомоги можна сказати, що за останні роки зменшилась кількість виїздів. Вихликає подив і дивно небажання населення користуватись послугами «швидкої» чи щось інше. Може, різко поліпшилась стан здоров'я населення? Виявляється, люди зневірилися у можливості одержати термінову і кваліфіковану допомогу. Вони мають сумнів у тому, що їх завезуть в той медичний заклад, де можуть пролікувати, де не скажуть родичам хворого самим придбати ліки, перев'язувальний матеріал, рентгенівську плівку. Часто карети почали заїждати на виклик, немає бензину, ламаються машини та інше. Не завжди надійний радіотелефонний зв'язок машин з диспетчером.

Тому в районі адміністрації ТМО приділяється особлива увага зменшенню саме цієї ланки. Протягом поточного року велику допомогу надає райдержадміністрація, районна рада, сільська рада. Проаналізувавши ситуацію, яка склалась із станом матеріальної бази фельдшерсько-акушерських пунктів району, прийнято рішення про покращення матеріальної бази. Проведено ремонт ФП в селах Добринь, Ємилівка, Небж, Радичі, Крайцівка, Лезники, Комарівка, Сколівці. Це забезпечує всім жителям покращення надання медичної допомоги.

За умов складного економічного становища місцеві ради в більшості підтримали таке рішення і взяли найактивнішу участь, виділили певні бюджетні асигнування. Так, адміністрація ВАТ «Лезниківський кар'єр» підшуквала кошти для закупівлі медичної апаратури. У цілому ряді фельдшерських пунктів з'явилась медикаменти невідкладної допомоги. Звичайно, це перші кроки, але за такого підходу влади створюються умови для покращення роботи медиків.

Досить сказати, що сполучені умови діяльності лікарів, медичного працівника вимагають від них безперервного набуття нових спеціальних знань та удосконалення майстерності протягом усього життя.

Підвищення кваліфікації медпрацівників з морального зобов'язання перед суспільством перетворилося на обов'язок, обумовлений вимогами суспільства. Так, тільки за 1999 рік (5 місяців) підвищили кваліфікацію в інститутах удосконалення 8 лікарів та при медичному училищі — 96 середніх медпрацівників. В 1999 році атестовано 13 лікарів та 56 середніх медпрацівників. В районі працює 4 лікарі з вищою атестаційною категорією та 9 середніх медпрацівників. Безумовно, таких показників можливо добитись лише з високим зацікавленням самих медичних працівників, які відповідно поліпшують якісні показники надання медичної допомоги населенню.

Напередодні свята медичного працівника по адресу адміністрації ТМО надходять листи від населення району, у яких висловлюється щира подяка медичним працівникам за їхню багаторічну величезну допомогу у справі збереження здоров'я населення району.

Василь ЗУБРИЦЬКИЙ,
заступник головного лікаря райлікарні

НЕ РУБАЙ ДЕРЕВИНУ — БУДЕШ ПОКАРАНИЙ

З метою поліпшення охорони зелених насаджень у населених пунктах Кабінет Міністрів України прийняв постанову за №554 від 8 квітня 1999 р., де затверджено нові такси для обчислення розміру шкоди, заподіяної підприємствами, організаціями та громадянами зеленим насадженням внаслідок знищення або пошкодження дерев і чагарників, а також газонів і квітників.

Тепер за зрубане без дозволу дерево діаметром у пш до 5 см необхідно буде сплатити 10 грн., від 6 до 10 см — 15 грн. За знищення великих дерев діаметром 46—50 см треба буде виклас-

ти 1100 грн.

Розмір шкоди, заподіяної до ступеня припинення чи неприпинення росту хвойних та вічнозелених рослин у групі-січній збільшується у 4 рази. До категорії пошкоджених до ступеня припинення росту належать дерева з переломом стовбура, обдиранням кори понад 30 відсотків його периметра незалежно від довжини за висотою стовбура, обшморгом кори більше половини її довжини, обдиранням та обломом скелетних коренів понад половину периметра стовбура і інше.

Цією постановою також затверджено підвищені розміри відшкодування шкоди при знищенні

чи пошкодженні газонів, квітників, використання не за призначенням парків, скверів, інших озелочених земельних ділянок.

Наприклад, у разі самовільно зрізаних квітів, шкода обчислюється по ринкових цінах на ці квіти, збільшених у 10 разів. Випасання у парках, скверах худоби за 1 голову ВРХ, коней — 10 грн., кіз, овець — 15 грн., влаштування сміттєзвалищ (за 1 кв. метр площі) — 20 грн., вилучення рослинності (за 1 кв. метр) — 10 грн.

Отже, перш чим махнути сокирою, необхідно добре подумати.

Районна екологічна інспекція.

БРОДИТИМЕ В... ЦУКЕРКАХ

Пам'ятаєте, якою фразою розпочинається «Маніфест комуністичної партії», створений К. Марксом і Ф. Енгельсом? Не знати ви не можете, бо його постулати вивчалися на всіх етапах навчально-виховного процесу будь-якого ступеня. І так: «Признак бродити по Європі, признак комунізму», нагадує для збуджуватих.

Найбільше і найдовше

побродив цей привид в колишньому СРСР. Бродячи, він залишив після себе голодомор 1933 і 1947 років, знищення духовності і інтелігенції, хрущовський кукурудзяний хліб, брежнєвський ковбасу, горбачовський антиалкогольний бум, забродив він війною на чужих землях.

А поки цей привид трохи встиг про творіння теоретиків комуністичного суспільства стави-

пограхо забувати, співвітчизники Карла Маркса налагодили і пустили в хід нову лінійку шоколадних цукерок, на кожній з яких зображено класика комунізму.

Тепер по Європі бродитиме не «Маніфест комуністичної партії», і не привид комунізму, а заточені в коробки з цукерками їх вожді.

Олександр СИДОРЕНКО,
с. Рижани.

ЛІНІЙКА «СЛАВИ»

У Небзівській дензатирічній школі проведення лінійки «Слави», присвячена Дню перемоги і пам'яті загиблим воїнам-односельчанам.

На шкільному подвір'ї було людно. Школярі від душі декламували вірші, виконували пісні, розповідали про відважних героїв, які захищали свою Батьківщину.

Учасники бойових дій В. С. Андрійчук та К. Н. Степанюк коротко розповіли про своє фронтове життя.

Із всенародним святом — 9 травня учасників урочистої лінійки «Слави» привітав голова сільської ветеранської організації М. Ф. Шваб.

Оксана ШАМРАЙ,
учениця Небзької школи.

ВОЛОДАРСЬК-ВОЛИНСЬКІЙ СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ №1 —
60 РОКІВ

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

Школа через учителів сіє розумне, добре і вічне. Тому й нещадно в житті кожної людини вона залишає присміючому почуття і згадки на все життя. Школа. Одне лише слово, а яку магічну силу воно має. В будь-якому віці збуджує пам'ять і разом з тим переносить її в казкові далекі непросторні роки шкільного життя. Радість першого давника, і ласкава усмішка першої учительки, перший урок і перше написане слово «мама», і пекучі слези розлуки з школою та її учителями в поданні із закінченням дитинства у довгий тернистий шлях великого життя.

Цього року Володарськ-Волинській середній школі №1—60. Заклад має свою історію. Історія школи — це історія району, це частина історії України. Славна історія цієї школи, з стін якої вийшло у велике людське життя багато тисяч випускників 7—11 класів.

Погортаємо деякі сторінки її історії. У 1939 році школа була розміщена в п'яти будинках. Три з них знаходилися в районі Будинку культури, а колишні приміщення волості та синагоги, а два, де навчались молодші класи, в районі сучасної школи в приміщенні колишнього методкабінету, станції юних техніків та спортивної школи. Директором довоєнної школи (1939 р.) був Василь Федорович Сіренко, його заступником по навчально-виховній роботі Костянтин Платович Нечипоренко. В пристосованих приміщеннях навчалося близько 600 учнів. В зв'язку із збільшенням населення селища виникла потреба побудови приміщення нової школи. На розі теперішніх вулиць Інтернаціональної і Володарського в той час знаходилася велика відбудована земля. Тут було вирішено звести нове двоповерхове приміщення. Будівництво її тривало декілька років. На місці, де збудована школа, в окремих місцях виступала вода і росли болотні рослини. Перший фундамент школи з північної сторони розколовся, тому будівництво на деякий час було припинено, поки додатково не зацементували фундамент. Тому приміщення зведено на міцному фундаменті.

В 1940-1941 навчальному році відбувся перший випуск десятикласників. Директором школи працював Степан Мусійович Кузьменко, заступником директором по початкових класах

Белла Маркіяна Руба, старших — Яків Ісакович Гофман. Класними керівниками були: 10-А класу О. К. Милованова, 10-Б класу — Т. П. Аврамович. В цей час в школі працювало багато висококваліфікованих вчителів. З них Весиленко Віра Якубіана, Панібраток Яків Прокопович, Аврамович Тетяна Петрівна, Герлацький Броніслав Мартинович, Шлейфман Яків Мойсейович, Мовчан Микола Петрович, Стадник Олександр Калістратович та інші.

З початком війни окремим вчителем вважалося евакуюватися. Решта встигли діти до Радомисля разом з художню, яку тили на схід із західних областей України і вимушені були повернутися, тому що німецькі війська вийшли до Дніпра. У Володарськ-Волинській зайшли окупанти. В школі розмістилася їхня установа.

Після визволення селища з січня 1943 року школа відновила свою роботу. В цей час її директором стає Чайківський, його заступником — Могильна Наталя Федорівна.

В школу пішли в основному учні молодших і середніх класів. В 10 класі набралось близько 20 учнів. Багато дітей були переростками.

Навчальний процес — важкий. В школі панував холод. Палили дровами, які заготовляли самі вчителі з учнями-старшокласниками в лісі.

Завгоспом був Ковальчук Петро, він же і учень 8 класу школи. Не вистачало підручників й іншого навчального приладдя. Учні писали на класних паперу або старих газетах. Чорнило носили в пляшечках, а потім поклали чорнильницю-невеличку. Незважаючи на це, успішність була значно вища, ніж у даний час. В школі панувала добра дисципліна. Між класами організувалися змагання за крауду успішність. Проводилися обговорення прочитаних книг. Діти багато читали художньої літератури, якої не вистачало. Кожен клас систематично вивукав стіну газети. Щосуботи проводилися збори, на яких обговорювалися питання навчання і виховання учнів та інші шкільні проблеми.

Після закінчення війни велика частина вчителів не повернулася в школу. Вони загинули на дорогах війни або були розстріляні фашистськими окупантами. Серед нового поповнення педагогів чимало було ветеранів війни, котрі мали урядові нагороди за рятівні подвиги. Це офіцер Кисельман — вчитель фізичного виховання, музики і початкової військової підготовки, який пройшов шлях по важких дорогах

війни від Сталинграда до Берліна. Кравченко Володимир Микитович, котрий у період війни служив у Китаї, Баран Олександра Мусійовна, в період війни завідувала дитячим будинком та виконувала іншу роботу для фронту, десантник П'ятецький Володимир Юхимович, Котляр Яків Овсійович, Шлейфман Яків Мойсейович, Нейвелт Євгенія Ісаївна, а також Антончук Марія Андріївна, яка близько тридцяти років працювала заступником директора по навчально-виховній роботі та багато інших вчителів. Всі ветерани війни були нагороджені орденами і медалями за рятівні подвиги на фронтах війни.

Вчитель школи обов'язково повинні були відвідувати уроки та інші збори, які відбувалися в клубі селища, а також чергувати в селищі на вулицях біля кінотеатру та в інших місцях по 2-3 рази на місяць. Була суворо трудово дисципліна. За запізнення вчителя на урок на декілька хвилин звільняли з роботи, або через об'язок направляли працювати в інший район.

Траплялися випадки, коли за порушення трудово дисципліни вчителів віддавали під суд.

У 1948 році директором школи стає Прокопчук Ольга Никифорівна, яка з учителькою біології Кулаківською Юлією Антоївною збирають насіння фруктових і декоративних дерев. На початку п'ятидесятих років біля школи розбили і засадили власними саджанцями шкільний фруктовий сад. Крім того, було закладено ягідник із суниць, чорної смородини, порічок. За кропінку і добросовісну роботу О. Н. Прокопчук та Ю. А. Кулаківську представлено на Всесоюзну виставку, де їх було нагороджено медалями із врученням посвідчення учасників виставки 1955 року. В той час школа потопала в зелені кронах лип, каштанів, кленів та інших дерев. Шкільний садок прикрашав селище весною, коли цілих яблук і груш, ароматні цвіту вітром розносилися по всьому містечку. Урожай яблук школа використовувала не власні потреби, частину їх здавала на Новоборівський сушальний завод, а виручені кошти йшли у фонд всеобучу. В окремі роки декоративні дерева загинули. Садок знищений в зв'язку з будівництвом на його місці дитячого комбінату. Тежко знищений парк біля річки Ірша та тротуарні алеї, які садили учні разом з учителями — червоної горобини, каштанів, лип, кленів та інших декоративних дерев і кущів, на центральних вулицях

селища, які його прикрашали, давали прохолоду і чисте повітря в літню спеку.

За роки існування школи тут працювало понад 167 вчителів. Змінилося 20 директорів. Найдовше з них працював Весельський М. Я. — «Вісник народної освіти» — 22 роки. За період його роботи школа мала найкращу матеріальну базу і найбільше була завантажена навчально-виховною роботою. Заклад працював за кабінетною системою навчання. На належному рівні обладано 10 навчальних кабінетів і 2 майстерні — по металу і дереву — практично за всіма основними навчальними предметами. Найкраще були обладнані кабінети фізики, хімії, біології історії, математики, тракторної справи. Тут знаходилися й кіноапарати. З едіоскопи, 4 апарати Лети та багато інших проєкційних апаратів. Кабінети мали все необхідне для проведення практичних, лабораторних та демонстраційних робіт.

В школі навчалося в окремі роки 1150—1180 учнів. В старші класи ходили діти з 12 населених пунктів. 36 учнів проживали в шкільному гуртожитку, решта їздили маршрутними автобусами. Навчання проводилося у дві зміни. Крім того, тут працювала вечірня школа та консультпункт районної заочної школи. Тут діяв навіть радіозузел. Кожного тижня (в четвер) проводилися радіолінійки, в яких висвітлювалися питання навчання, поведінки учнів за тиждень, події які відбуваються в країні, області та районі, за рубежом. В кожному класі щотижня проводилися політінформації (повідомлення), виховні години (віктори) (1—4 кл.), п'ятниця (5—11 кл.). Крім цього, здійснювалося багато інших виховних та навчальних заходів. Учні-старшокласники разом із вчителем чергували у вихідні і передвихідні дні у селищі.

Біля школи завжди росло багато квітів. Вони цвіли весною, влітку і восени. Їх вирощували робітничі руки учнів-любителів природи. Любов до квітів їм прищеплювала вчителька біології А. К. Котлячка. Людмила Костянтинівна вирощувала їх за методом «квіткового кошарки». Це значить, що на одній і тій ділянці висіваються різні види квітів, так що коли один вид відцвітає, то інший починає цвісти.

У місцевому колгоспі ім. Кутузова культивувалося 15 гектарів хмелю. Кожного року 60-70% цієї площі обривали хміль

учні. Навчалися в основному у вересні-жовтні лише у ті дні, коли йшов дощ. Декілька десятків гектарів підіймали із степу льону, збирали картоплю за комбайнами. Учні табору праці і відпочинку щороку місяць працювали на пропашкованні колгоспного городу. Тому й нещадно, іноді жартома, школу називали шостою бригадою колгоспу. Крім того, учні їздили на обривання хмелю у села Перемілку, Двориче, Березівку, Давидівку, Сколів та Грушки. Найбільше щоденно наривали хмелю учні класних керівників К. Д. Ханецької, П. І. Пантус та інших. За зороблені гроші велика кількість дітей їздили на екскурсії в фортецю-герой Брест, музеї Житомира, Києва, в Київ та інші історичні місця. Учні 9 класу, де була класним керівником О. М. Мовчан, провели 3-тиденну поїздку по Шевченківських місцях і в музеї Корсунь-Шевченківської битви та Нежух-Левецького.

У 70-ті роки була створена відповідна матеріальна база, школа перейшла на визначення тракторної справи. Постійним викладачем тракторної справи та інструктором по керуванню механізацією працював 26 років працює В. А. Мачинський. За його безпосередньою ініціативою за цей час підготовлено і випущено 500 трактористів 3-го класу. Декілька років двічата-старшокласники опановували торговельну професію.

Велику допомогу школі надавав колишній рудник «Волинський» (нині орендне підприємство «Кварцсамопитня»). У 50-х роках побудовано 7 класних кімнат, гардероб і спортивний зал до головного корпусу школи. В 60-ті роки зроблено майстерні, гараж. Пізніше побудований актовий зал. Здійснено капітальний ремонт спортивного.

Після виходу на пенсію директора Весельського Мечислава Йосиповича, колектив школи очолює Пантус Віра Іванівна. Це вже 18 директор і друга серед жінок-директорів, яка була призначена на посаду директором не رایвно, а обрали на альтернативній основі, таємним голосуванням вчителів, членів учкому та батьківського комітету школи. Зразу всі відчували, що неадекватним керувати жінка. На вікнах появилися гардини, в класах — вазони. Капітально виготовлено багато залізних підставок для вазонів у коридорах школи. На стінах появилися репродукції картин знаменитих художників. Велика увага стала приділятися санітарному стану закладу та його

подвір'ю, зовнішньому вигляду учнів і працівників школи, заасфальтовано доріжки до підсобних приміщень, відкрито парадний хід у приміщення з центральної вулиці селища, посаджено березову алею. Закінчено будівництво актового залу, підготовлено обладнання до музею школи. Систематично проводилися лінійки та збори батьків учнів з метою покращення успішності і поведінки учнів та вивідування школи. Була також організована художня самодіяльність вчителів.

Нині в школі навчається 653 учні, які під керівництвом вчителів крокують тернистими дорогами до вершин знань.

За останні роки матеріальна база школи значно збільшилася. Частину приміщень продовжує займати райвідділ освіти, райметодкабінет, фільмотека, дитяча спортивна школа, станція юних техніків. Це призвело до того, що в школі немає де розмістити бібліотеку, організувати роботу гуртка. Появилася класи, які вимушені працювати у другій зміні. Зосім не виділяються кошти на покращення матеріальної бази та ремонту приміщень. Зарплата вчителем видається із запізненням.

Керувати школою директор Корнійчук Олександр Миколайович, який у складних фінансових умовах зміло організувати проведення навчально-виховного процесу, забезпечив необхідний тепловий режим роботи взимку. Якоюсь надприродною інтуїцією зміло керувати проведенням осінніх, зимових і весняних учнівських наїкул у найбільш холодні дні, щоб менше витрачати палива. Своєю основою увагу звертос на моральне обличчя учнів та працівників школи. Підтримує на належному рівні дисципліну. Силами педагогів минулого року проведено заготівлю дров. Економно витрачаються кошти.

Це далеко не повна історія школи, не розкрито питання про вилучення і роботу випускників школи. А вже сотні їх мають вищу та середню спеціальну освіту і працюють в усіх галузях народного господарства. Серед них є ландшафтні доктори наук та професори, які займають видні місця в науці країни. Один з них — доктор політології, філософ, депутат Верховної Ради України — Журавський В. С.

Віталій ДІДКОВСЬКИЙ,
смт Володарськ-Волинський.

ДУХОВНІСТЬ

НЕХАЙ СПІВАЮТЬ «КОЛЬОРОВІ ПТАШКИ»

Багатий наш край і відомий в усьому світі покладом різноманітного дорогоценного каміння. Та не лише природними багатствами він славиться. Є на Володарщині і прекрасні люди, яких можна порівняти з самоцвітами, бо вони випромінюють світло і добро, бо ними земля наша розцвітає, молоде, живе і збагачується духовно.

Взяти б для прикладу подружжя Олега Ігоровича та Жанни Миколаївни Шинківних. Це люди, які і за професією, і за покликанням музиканти, і педагоги від Бога. Вони обидвоє працюють викладачами у Володарськ-Волинській музичній школі. Але ще мають прекрасне захоплення, яке несе величезний духовний потенціал, проте ж і вимагає від них багато сил, здоров'я, великої любові до тої праці, за яку вони взялися.

Це подружжя ще 6 років тому організувало у Володарськ-Волинському дитячій естрадно-вокальній ансамблі «Кольорові пташки», який сьогодні добре відомий і любий не тільки у нашому селищі, а в області та в Україні і навіть за її межами. Цей ансамбль здобув звання зразкового дитячого колективу — найвище звання для дитячих самодіяльних митців.

До речі, він має вже своїх випускників, якими пишастесь і котрі не забувають своїх наставників, підтримують з ними зв'язок. Це студенти Житомирського музичного училища імені Косенка Володимира Герасимчука, Тетяна Райковська, випускниця музучилища Олена Матвієнко, Ольга Забродська — випускниця музичного факультету Бердичівського педучилища. Такі колишні учасники ансамблю, як Денис Михайленко та Іван Гащенко зараз навчаються у вищих навчальних закладах і їхні майбутні професії не будуть пов'язані з музикою чи співом, але вони є активними учасниками художньої самодіяльності у своїх вузах і продовжують займатися улюбленою справою, до якої долучився завдяки невтомній праці Жанни Миколаївни та Олега Ігор

ровича.

Зараз ансамбль нараховує понад 50 дітей. На заняття та репетиції із задоволенням поспішають діти віком від 6 до 15 років. Досить нелегко задовольнити інтереси дітей таких різних вікових груп, але керівники докладають до того багато зусиль. Репертуар досить різноманітний. Від дитячих жартівливих пісень до класичної духовної музики. Від сольних номерів до ансамблевого співу. У їхньому виконанні звучать твори української, російської, польської і навіть англійською мовами.

Цей ансамбль є невід'ємною частиною культурного життя нашого селища, адже жодне свято, жодні урочистості у Володарськ-Волинському, а часто й у сусідніх селах чи селищах не проходить без участі «Кольорових пташок». Їх часто запрошують виступати у школах району. Кожного року на День захисту дітей ансамбль дає концерт на сцені районного Будинку культури; силами керівників та учасників ансамблю проводяться новорічні карнавали для дітей селища та дітей-інвалідів району. Цей колектив брав участь у святі, приуроченому Дню католицької молоді в Іршанську. У жовтні минулого року «Кольорові пташки» виступали у Житомирській середній школі №17 з нагоди посвячення у першокласники учнів 1-их класів з польською мовою навчання. Це була досить значна подія, бо на цьому святі були представники Варшавського телебачення і журналісти Житомирського телецентру. Цьогорічні осінні і весняні проводи наших призовників до лав Української армії не обійшлися без активної участі у святкових концертах дитячого ансамблю під керівництвом Шинківних.

Минулого року «Кольорові пташки» виступали у Коростині у музичній школі і так усім сподобалися, що цього року їх знову запрошували на концерт, присвячений 40-річчю Коростинської музичної школи.

Часто силами ансамблю даються благодійні концерти, які відбуваються заздалегідь фінансуванні

батьків юних артистів, у санаторіях, де оздоровлюються діти-чорнобильці. Вони побували з концертами у м. Ворзель та Житомирі.

Цього року на День Перемоги учасники ансамблю виступали перед ветеранами Великої Вітчизняної війни в с. Березівка.

Шлях цього цікавого колективу до популярності розпочався ще у 1994 році, коли він брав участь у Всеукраїнському фестивалі польської естрадної пісні «Ритм і мелодія» у Дніпропетровську і став дипломантом цього фестивалю. Кожного року, починаючи з 1994 по 1997 рік, ансамбль брав участь у Днях польської культури в Україні, що проводились у Києві та Львові. Шість років підряд цей колектив є учасником Всеукраїнського фестивалю польської культури «Веселка Полісся» в м. Житомирі. З них п'ять років ансамбль займає призові місця.

Житомирське телебачення висвітлює ці події у своїй передачі «Червона калина» і майже кожного року у центрі уваги передачі — ансамбль «Кольорові пташки» із Володарська-Волинського. У травні цього року жителі селища та області мали змогу переглянути телефільм «Як пайт кулябаби», який відзняла Житомирська телерадіокомпанія про наш ансамбль як такий, що займається відродженням та популяризацією польської культури в Україні.

А ось зовсім недавно в м. Ушомирі завдяки ініціативі та старанням священика отця Богдана (Богдан Петрович Алаобрук), депутата обласної ради та завдяки підтримці облдержадміністрації відбувся і обласний фестиваль «Поліські зорі» на базі Ушомирської дитячої школи-інтернату. І наш ансамбль «Кольорові пташки» серед багатьох колективів, які брали участь у цьому фестивалі, виборов І місце у номінації ансамблів і став лауреатом. А солістка гурту Настя Іщук виборола II місце в жанрі естрадного виконання.

Про серйозність фестивалю та складність боротьби за призові місця

говорить склад журі, яке очолює П. Х. Даценко, а членами його стали: Т. С. Кравченко, В. Т. Чумак, С. Й. Базанчук, Ю. Г. Градовський, М. І. Приймак, К. А. Яновський. Гостями фестивалю були: Оксана Білозір, співаки з м. Житомира Оксана Тарасюк та Павло Мрежук і наш Юрій Градовський. Всіх учасників та гостей фестивалю тепло привітав голова облдержадміністрації В. Лушкін.

Хотілося б, щоб славноісторія нашого ансамблю «Кольорові пташки» продовжувалась. Цей колектив запрошений на міжнародний фестиваль до Палацу у м. Кошалін зі своєю концертною програмою. Така честь випадає лише окремим колективам. І керівники, і діти активно працюють над поповненням та удосконаленням репертуару, докладають чимало зусиль, щоб на міжнародному фестивалі гідно представити нашу державу. Та не все залежить лише від старання дітей та таланту керівників колективу. Потрібні кошти на костюми, щоб діти достойно виглядали, на державну символіку для оформлення групи і на дорогу до кордону з Польщею. Батьки аласними коштами не мають змоги все це оплатити. Тому і керівники, і діти, і батьки звертаються до адміністрації селища, району, області до нашого депутата Верховної Ради В. С. Журавського і до всіх, хто міг би стати спонсором цієї акції, з проханням віднайти кошти на цю державну справу, адже діти їдуть представляти Україну і формувати імідж держави. Голова держадміністрації району З. В. Алієвич з розумінням поставився до цього питання і робить все можливе, щоб допомогти дітям.

Хочеться побажати успіху і подружжю Шинківних у цій благородній справі, яка тримається лише на їхньому ентузіазмі, і нашим «Кольоровим пташкам» творчих злетів. І хай вони і надалі радують усіх своїми прекрасними концертами, зігрівають душу молодим і літнім у такий нелегкий час.

Галина ЛЕОНІДОВА.

СПОРТ

НАСТАНЕ ДЕНЬ І МИ ОБІГРАЄМО «КОМАНДУ МРІЮ»

Напередодні кубка «Весни» з футболу молодіжна збірна районного «Спартак-2» провела ряд контрольних матчів, обігравши в Кропивні місцевий «Вогник» з рахунком 4:0. Команда підопічного Андрія Муського зустрілась з місцевою командою «Динамо» РОВД у рамках підготовки до першості району.

Уже сам початок гри нічого доброго не прогнозував молодій спартаківській команді. На п'ятій хвилині Ігор Гришан з подачі Юрія Вітовського підкривас рахунок 1:0. На 20-ій хвилині ефектним ударом через себе в падінні Олег Рябой віддав «ювелірний» пас на Ярослава Данильчука і останній не скинув (2:0).

Після другого забитого м'яча «Динамо» трохи розслабилась, чим скористалися вихованці підопічного Андрія Муського, які зуміли через деякий час не тільки зрівняти рахунок, а й забити ще два м'ячі. Незабаром вступив у гру Броніслав Киріаєнко, який так і не висловив гостроти в атаках динамівців. Зрештою, спартаківці знову добилися успіху з 1:3 метрів, Ігор Кузьмінський доводить рахунок до розгромного — 5:2. А розв'язка настала в десять хвилин, які залишилися

до кінця, коли динамівці забили два м'ячі. Спочатку Юрій Кучер скорочує рахунок, згодом Валерій Полянська доводить рахунок до мінімуму. Цікаво, а чи могли динамівці зіграти краще? Звичайно, могли, якби Олег Рябой не скинув, тобто не забив м'яча в пусті ворота, а по-друге — якби команда виступала в своєму основному складі.

І на закінчення декілька слів про суддівство. Хоча Петро Ющенко і отримав за гру «відмінно», деякі його дії викликали м'яко кажучи, здивування. Хочеться вірити, що динамівці цілком могли б обійтись і без його допомоги.

А в неділю на центральному стадіоні «Спартак» відбулася фінальна зустріч за кубок «Весни» з футболу між командами «Спартак-2» та «Титан» з Іршанська. Із скромним рахунком 1:0 на останніх хвилинах матчу перемогу здобули іршанці.

В інтерв'ю наставник «Спартак» Андрій Муський був стриманий: «Кожному свій час, — зазначив він, — настане день і ми обіграємо «Команду мрії»».

Валерій БОГДАНОВ,
голова федерації футболу, суддя першої категорії з футболу.

Рейс Добринь — Житомир

Відкрито автобусний рейс Добринь-Житомир. Двічі на день (вранці і ввечері) у це старовинне польське село ходить автобус із Житомирського автопідприємства.

Вл. інформ.

Продається 3-кімнатна квартира. Підведена вода, каналізація, центральне водяне опалення. Є ванна, гаряча вода-типан.

Вол.-Волинський, вул. Петровського, 19/5, телефон 2-21-79.

Продається срочно дом в хорошому стані. Існують хозпостройки, летня кухня, колодець. Земля 16 соток.

с. Камінь, ул. Шевченка №1, т/в. у Вол.-Волинському 2-32-72.

Колектив Будо-Рижавської середньої школи висловлює шире співчуття бібліотекарю ВЕСЕЛІВСЬКІЙ Світлані Антонівні з приводу тяжкого горя — смерті матері

Яремчук Олександр Олександрович.

ЗАСНОВНИКИ: Володарськ-Волинська районна рада, райдержадміністрація, трудовий колектив редакції газети «Прапор».
Відання зареєстроване 15.05.1998 р.
Свідоцтво серії ЖТ №137.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 261010 с/мт Володарськ-Волинський, Червона площа, 16.
ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-13-89, відповідального секретаря — 2-22-89, відділу суспільно-економічних відносин і публіцистики та приймачів — 2-23-89, агропромислового відділу та відділу листів — 2-18-89, бухгалтерії — 2-21-89.

Редактор
Василь КУЧЕР

Думки, висловлені авторами публікації, можуть не збігатися з позицією редакції.
За точність викладених фактів відповідальність несе автор. Листи, матеріали, фотознімки не рецензуються і не повертаються. Редакція з читачами листується не пере.

Князьково-газетне підприємство «Полісся», м. Житомир, вул. Шевченка, 18-а.

Тираж 1876, індекс 61339.
Зам. 1092.

Газета виходить у середу і суботу.
Гарувальний аркуш